

«Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους· καθώς εγώ σας ηγάπησα, και σεις να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους.» (Ιωάννης, ιγ' :34,35).

Αυτά τα λόγια ο Κύριος Ιησούς Χριστός τα είπε στους μαθητές Του, αφού έφυγε ο Ιούδας για να Τον προδώσει. Ο Κύριος, σαν αληθινός Θεός, θέλει η μεταξύ μας αγάπη, σαν καρπός του Αγίου Πνεύματος, να είναι βασισμένη στην καθαρότητα και στην αλήθεια του Ευαγγελίου και μακριά από το ψέμα και την υποκρισία. Αυτό διότι η παρουσία του Κυρίου υπάρχει εκεί που υπάρχει ειλικρινής αγάπη μεταξύ των αδελφών. Γι' αυτό άλλωστε σύμφωνα με τα προαναφερθέντα λόγια του Κυρίου, αυτή η αγάπη αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα που οι άλλοι θα δουν για να γνωρίσουν ότι είμαστε μαθητές Του. Αυτή την αγάπη που ο Κύριος έδειξε έμπρακτα με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, για όλους εμάς τους αματωλούς ανθρώπους, θέλει από όλους όσους Τον γνωρίσαμε σαν προσωπικό μας Σωτήρα, σαν μιμητές Του, να τη δείχνουμε έμπρακτα πρώτα σε όλα τα εν Χριστώ αδέρφια μας, αλλά να φθάσουμε να τη δείχνουμε ακόμα και στους εχθρούς μας.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε πρακτικές ενέργειες αγάπης που ο Κύριος θέλει να κάνουμε στα αδέρφια μας. Να μη ξεχνάμε ότι η αγάπη του Κυρίου για τους μαθητές Του δεν έπαψε όταν αυτοί Τον άφησαν μόνο Του την ώρα του μαρτυρίου Του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό του αποστόλου Πέτρου ο οποίος Τον απαρνήθηκε τρεις φορές, στην αυλή του σπιτιού του αρχιερέα, όπου είχαν φέρει τον Κύριο όταν Τον συλλάβανε. Τότε ο Κύριος είδε με συμπόνια και κατανόηση τον Πέτρο και ο Πέτρος θυμήθηκε τα προφητικά λόγια του Κυρίου γι' αυτή του την πτώση, μετανόησε και έκλαψε πικρά (Λουκάς, κβ' :56-22).

Έτσι και στον καθένα από εμάς, θα υπάρξουν στιγμές που θα βρεθούμε μόνοι μας σε δύσκολες καταστάσεις της ζωής μας και τα αδέρφια μας δεν θα είναι σε θέση να μας βοηθήσουν. Αυτό ας μη σταθεί αιτία η αγάπη μας για αυτά να «παγώσει», αλλά μέσα σε αυτό τον μοναχικό δρόμο της δοκιμασίας που θα περνάμε, να στηριχθούμε στον Κύριο, ο οποίος θα είναι πάντοτε μαζί μας και θα κάνει έκβαση στη δοκιμασία μας, ώστε με την χάρη και την δύναμη του Θεού, να μπορούμε να την υποφέρουμε (Α' Κορινθίους, ι' :13).

Να μιμηθούμε και τον απόστολο Παύλο, ο οποίος μας αναφέρει

σχετικά: ‘Εν τη πρώ τη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· αλλ’ ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθῇ δι’ εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα ἔθνη· και ηλευθερώ θην εκ του στόματος του λέοντος’ (Β’ Τιμόθεον, δ’ :16,17). Ακόμα και αν κάποιος αδελφός από αδυναμία ή απερισκεψία μας αδικήσει και δεν μας συμπεριφερθεί σωστά, αυτό που θέλει ο Θεός από εμάς είναι να του δείξουμε ἡ αγάπη και σπλάγχνα Χριστού, ὡ στε να νιώ θει ὅτι ἔχουμε συγχωρέσει το λάθος του και εφόσον μετανοεί θα εξακολουθεί να είναι αποδεκτός μεταξὺ μας.

Ο Κύριος στο Μυστικό Δείπνο υπηρέτησε ὅλους τους μαθητές Του και τους ἔπλυνε τα πόδια, ἀκόμα και του Ιούδα ο οποίος θα Τον παρέδιδε (Ιωάννης, ιγ’ :4-30). Συνεπὼ ς ο Κύριος υπηρετεῖ ἀκόμα και αὐτόν που ξέρει ὅτι θα σταθεί αιτία να Τον συλλάβουν ἡ και τελικὰ να Τον σταυρώ σουν. Η αγάπη που ο Κύριος μας δίνει, ας φανεί ἀκόμα και σε ανθρώ πους που γνωρίζουμε ὅτι ἡ θέλουν να μας βλάψουν, μιας και με αὐτὴ τη συμπεριφορὰ μας γινόμαστε γνήσια ἡ παιδιὰ του Θεοῦ, σύμφωνα με το γραμμένο, ‘Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας καταρώ νται, ευεργετεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας μισοῦσι, και προσεύχεσθε υπέρ ἐκείνων, οἵτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, διά να γείνητε υιοὶ του Πατρός σας του εν τοις ουρανοῖς, διότι αὐτός ανατέλλει τον ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηρούς και αγαθούς και βρέχει ἐπὶ δικαίους και ἀδίκους’ (Ματθαῖος, ε’ :43-45). Ο Κύριος συγχώ ρησε τους σταυρωτὲς Του, το ἴδιο και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος συγχώ ρησε αὐτοῦς που τον λιθοβολούσαν. Αὐτό που πρέπει να ἔχουμε υπόψη εἶναι ὅτι ὅσο πιο κοντὰ βρισκόμαστε στην παρουσία του Θεοῦ, τόσο ο Πατέρας Θεός θα μας βοηθάει να συγχωρούμε αὐτοῦς που μας κάνουν κακό.

Η ειλικρινὴς αγάπη ἔχει χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα. Το Ευαγγέλιο του Ιησοῦ ἡ Χριστοῦ αναφέρει στην Α’ Κορινθίους επιστολή, στο 13ο κεφάλαιο, αὐτὰ τα γνωρίσματα ἡ και επιπλέον μας λέει ὅτι η αγάπη που θέλει ο Θεός να ἔχουμε, εἶναι το πιο σημαντικό ἡ ἀπὸ ὅλα τα εφόδια που δίνει ο Πατέρας Θεός στα παιδιὰ Του για την πνευματικὴ τους οικοδομή. Διαβάζοντας ἐδάφιο-ἐδάφιο αὐτό το κεφάλαιο, θα αναφέρουμε κάποια συμπεράσματα.

Το πρώ το και κύριο συμπέρασμα εἶναι ὅτι αν ο ἄνθρωπος του Θεοῦ λαλεῖ γλώ σσες των ανθρώ πων και των ἀγγέλων, ἡ ἔχει το χάρισμα της προφητείας, ἡ γνωρίζει ἡ ὅλα τα μυστήρια και ἔχει ὅλη τη γνώ ση, ἡ ἀκόμα ἡ ἔχει και ὅλη την πίστη που μετακινεῖ ὄρη, ἡ δωρίσει ὅλα τα

υπάρχοντά του και ακόμα παραδώ σεις το σώμα του να γίνει θυσία και να καεί, αν παρ' όλα αυτά δεν έχει αγάπη, σε τίποτα δεν ωφελείται.

Στη συνέχεια βλέπουμε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιας συμπεριφοράς από τα οποία αποδεικνύεται η πραγματική αγάπη. Συγκεκριμένα η αγάπη μακροθυμεί, δηλαδή υπομένει χωρίς θυμό, αλλά με κατανόηση. Η αγάπη αγαθοποιεί, δηλαδή κάνει καλά έργα. Η αγάπη δεν φθονεί, δηλαδή δεν έχει αισθήματα δυσαρέσκειας στην ευτυχία του άλλου. Η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δηλαδή δεν μιλάει με αγένεια. Η αγάπη δεν επαίρεται, δηλαδή αυτός που έχει αγάπη δεν υπερηφανεύεται, αλλά θεωρεί τους άλλους ανώτερους από τον εαυτό του. Η αγάπη δεν ασχημονεί, δηλαδή δεν πράττει απρέπειες. Η αγάπη δεν ζητεί τα εαυτής, δηλαδή αυτός που έχει αγάπη δεν ενεργεί αποβλέποντας στο ατομικό του συμφέρον. Η αγάπη δεν παροξύνεται, δηλαδή δεν προκαλεί έντονο εκνευρισμό. Η αγάπη δεν διαλογίζεται το κακό, δηλαδή δεν σκέφτεται οτιδήποτε κακό. Η αγάπη δεν χαίρει στην αδικία, δηλαδή δεν χαίρεται όταν ο άλλος αδικείται. Η αγάπη συγχαίρει εις την αλήθεια, δηλαδή χαίρεται εκεί που υπάρχει η αλήθεια. Η αγάπη πάντα ανέχεται, δηλαδή δέχεται χωρίς γογγυσμό κάθε παιδεία του Κυρίου. Η αγάπη πάντα πιστεύει, δηλαδή πιστεύει σε όλο το λόγο του Θεού, χωρίς να προσθέτει ή να αφαιρεί. Η αγάπη πάντα ελπίζει, δηλαδή περιμένει να εκπληρωθούν όλες οι επαγγελίες του Θεού. Η αγάπη πάντα υπομένει, δηλαδή υπομένει κάθε δοκιμασία. Η αγάπη δεν εκπίπτει ποτέ, ενώ οι προφητείες, οι γλώσσαις και η γνώση θα καταργηθούν. Αυτό θα συμβεί γιατί στην βασιλεία των ουρανών δεν θα χρειάζονται αυτά τα χαρίσματα, ενώ η αγάπη δεν θα παύσει ποτέ, μιας και ο Θεός είναι αγάπη.

Ολοκληρώνοντας λέμε ότι η αγάπη είναι μέρος του καρπού του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας, ε':22) και ο σύνδεσμος της τελειότητας (Κολοσσαείς, γ':14). Επίσης είναι η ανώτερη βαθμίδα στην πνευματική κλίμακα

πίστη-αρετή-γνώση-εγκράτεια-υπομονή-ευσέβεια-φιλαδελφεία-αγάπη, που αναφέρει ο απόστολος Πέτρος (Β' Πέτρου, α':3-7). Οπότε έχοντας υπόψη και το γραμμένο, 'Διότι αυτή είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι'

(Α' Ιωάννου, ε':3), λέμε ότι η εντολή του Κυρίου, 'αγαπάτε αλλήλους', δεν είναι μεν βαρεία αλλά η εκτέλεσή της, απαιτεί την διαρκή πλήρωσή μας με το Άγιο Πνεύμα και την εκ μέρους μας συνεχή και διεξοδική μελέτη και εξέταση της συμπεριφοράς μας. Αμήν!

Αγαπάτε αλλήλους.

Δευτέρα, 16 Μάιος 2022 13:58
